

ת"פ (תל אביב) 69858-03-23 - מדינת ישראל נ' יוסי יוסף

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 69858-03-23 מדינת ישראל נ' יוסף

בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד איתי זרחי

נגד

הנאשם:

יוסי יוסף

ע"י ב"כ עוה"ד סנדי ליפשיץ

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירת חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413ה לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

בהתאם לעובדות בהן הורשע, ביום 4.7.22 בשעה 10:20 או בסמוך לכך, נהג המתלונן ברכבו בכביש איילון לכיוון צפון בסמוך למחלף השלום. באותן נסיבות, נהג הנאשם ברכבו, פנה אל תוך הנתיב של המתלונן ובכך גרם לו לעצור עצירה מלאה. בהמשך לכך, המתלונן ביצע עקיפה תוך שסימן לנאשם תנועת יד. הנאשם ניסה לעקוף את המתלונן ולחסום את רכבו, תוך שהמתלונן ניסה לחמוק מרכב הנאשם, זאת לאחר שהנאשם סבר בטעות כי המתלונן פגע ברכבו. בשלב זה יצא הנאשם מהרכב, הוציא אולר, התקדם אל רכב המתלונן והחל לחתוך את הצמיג הקדמי השמאלי של רכב המתלונן מספר פעמים.

2. בהתאם להסדר טיעון בין הצדדים, הודיע ב"כ המאשימה בעת הצגת ההסדר כי יטען בהמשך לעונש של חודשיים מאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נלווים. בנוסף, הצדדים הסכימו כי יתקבל בעניינו של הנאשם תסקיר שירות מבחן.

תמצית תסקיר שירות המבחן

3. הנאשם בן 30, ללא עבר פלילי, רווק המתגורר בבית הוריו ועובד בתור מנהל רשת מסעדות. שירות המבחן סקר את נסיבות חיי הנאשם כאדם נורמטיבי שזו לו הסתבכותו הראשונה והיחידה עם החוק.

עמוד 1

בהתייחסותו לביצוע העבירה, הנאשם נטל אחריות על מעשיו ושיתף כי הוא חש תחושות אשמה ובושה, והביע רצון ונכונות להשתלב בטיפול שהוצע לו. לאור המלצת שירות המבחן, נדחה הדין והתקבל תסקיר משלים. הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ואף סיים אותה, הקפיד להגיע לכל המפגשים בזמן, באופן רציף, ועלה הרושם כי לנאשם מוטיבציה כנה ומסוגלות להיתרם מהמשך הטיפול. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר התפתח בסביבה נורמטיבית, מנהל אורח חיים עצמאי והעריך כי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע. לפיכך, העריך שירות המבחן כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות הוא נמוך, ואף אם יתרחש - חומרתו צפויה להיות נמוכה. בנסיבות אלה, לאחר שהעריך כי מאסר בעבודות שירות עשוי לפגוע במקור תעסוקת הנאשם ולפגוע אף במסוגלותו להמשך הטיפול, המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות 200 שעות של צלצול צד צו מבחן לשנה.

ראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הגיש פסיקה לעונש (טמ/1) וכן תצהיר נפגע עבירה (טמ/2).

בתצהיר, פירט המתלונן את חווייתו הקשה מהאירוע אשר לדבריו "עולה על כל חוויות ארבע שנות שירותי הצבאי בעזה בימי האינתיפאדה הראשונה". לטענתו, מדובר באירוע המשקף פרץ של אלימות שהסבה לו טראומה נפשית, השפלה קשה ואובדן אמון בחברה. המתלונן פירט את האירוע כפי שחש אותו מנקודת מבטו, וציין נסיבות אשר לא יוחסו לנאשם בכתב האישום המתוקן ובכתב האישום המקורי. בנוסף, ציין המתלונן כי בשל טענת הנאשם כנגדו כי הותקף על ידו, הוא נעצר ונחקר כחשוד, עד שלאחר חודשים רבים התיק כנגדו נסגר. מסכת אירועים אלה גרמה למתלונן עוגמת נפש משמעותית, דיכאון שנמשך מספר חודשים, תחושת השפלה עמוקה, וחרדה מפני רדיפה על ידי עבריינים. כמו כן, פירט המתלונן נזקים כלכליים שנגרמו לו כאשר נאלץ להחליף צמיג, לשכור את שירותיו של עורך דין ולהפסיד ימי עבודה בשל היעדרות וכן כתוצאה מדיכאון שפגע בעבודתו במשך מספר חודשים. לבסוף, הביע המתלונן את דעתו ואת עמדתו לגבי העונש שיש להטיל על הנאשם.

5. ב"כ הנאשם הגישה אישור המעיד על שירות צבאי חלקי כתומך לחימה ואישור השתתפות במערכת צוק איתן (טנ/1); פירוט מקרים אשר הסתיימו ביחידת ההסדרים המותנים (טנ/2); תכתובות ווטסאפ בין הנאשם לעורך דין וקצין משטרה, וכן מסמכים שצורפו לתכתובות אלו (טנ/3); מסמכים מרשם החברות לפיהם הנאשם בעל מניות בחברת גט שף (טנ/4).

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה ציין בטיעונו כי הערכים המוגנים מוכרים לבית המשפט, וכן הדגיש את התופעה הפסולה של אלימות בכביש. בשים לב לפסיקה הנוהגת, למפורט בתסקירי שירות המבחן וכן בהצהרת נפגע העבירה, עתר ב"כ המאשימה להטלת ענישה של חודשיים מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

7. ב"כ הנאשם הפנתה בטיעוניה להסדר הטיעון בין הצדדים, בו המאשימה הגבילה עצמה לטיעון של

חודשיים מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, ולמעשה לא נתנה בטיעוניה כל משקל לתסקירים החיוביים שהתקבלו לגבי הנאשם. בהמשך, התמקדה ב"כ הנאשם בנסיבות חייו של הנאשם אשר מעולם לא נחקר במשטרה, שירת שירות צבאי משמעותי ביחידה קרבית, נפצע במהלך שירותו וקיבל אות על השתתפותו במערכת צוק איתן. עוד ציינה כי הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה, חש בושה וחרטה לגבי האירוע אשר אינו מאפיין את אישיותו. ב"כ הנאשם טענה כי מקרים חמורים יותר הסתיימו בהליך של הסדר מותנה. בנוסף, ביקשה להתחשב בכך שבסמוך לביצוע העבירה הנאשם נפגע בתאונת דרכים, כפי שעלה ממסמכים רפואיים ומהתכתבויות שהציגה. בנסיבות אלה, עתרה ב"כ הנאשם לקביעת מתחם ענישה אשר תחתיתו מאסר מותנה. לחילופין, ככל שייקבע רף תחתון גבוה יותר, ביקשה לסטות מהמתחם מטעמי שיקום. לביסוס טיעוניה הפנתה להתרשמות קצינת המבחן מהנאשם, לסיכון הנמוך להישנות עבירות, וכן לפגיעה שתהיה בנאשם ככל שיוטלו עליו עבודות שירות בשל עבודתו המחייבת אותו בעבודה "סביב השעון".

8. **הנאשם** בדברו, הביע חרטה עמוקה על מעשיו ושיתף בתהליך השיקומי שהוא עובר בשירות המבחן, כאשר לדבריו הוא נתרם רבות ממנו. הנאשם שב והביע חרטה אמיתית על האירוע, וטען כי נותרה בו צלקת לכל החיים כתוצאה ממנו.

דין והכרעה

קביעת מתחם ענישה הולם

9. עבירת חבלה במזיד ברכב פוגעת בקניינו וברכשו של אדם. יש להתחשב אף בטרחה ובהשחתת הזמן שנאלצים לעבור המתלוננים בשל הצורך בתיקון רכבם, לעיתים מול חברות ביטוח. בהתאם, ראה המחוקק את החומרה שבעבירה וקבע לצדה עונש מירבי של 5 שנות מאסר, זאת לעומת עבירת היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין שהעונש המירבי לצדה עומד על 3 שנות מאסר.

10. בחינת נסיבות המקרה הנדון מעלה כי במקרה זה אין מדובר בפגיעה ברכוש בלבד, אלא בעבירה שבוצעה על רקע שימוש בדרך. הנאשם פגע פגיעה ממשית בערכים מוגנים של שלום הציבור ובטחונו האישי בכך שלאחר שסבר בטעות כי המתלונן פגע ברכבו, לא היסס לצאת מהרכב ולחתוך את צמיג רכבו של המתלונן באמצעות אולר. פתרון אלים זה עלול היה להסתיים בתוצאות קשות. לצד זאת, איני מוצא לתת משקל לטיעוני המתלונן לגבי נסיבות המקרה, כפי שבאו לידי ביטוי בהצהרת נפגע העבירה, ככל שאלה סטו מעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, הקובע את התשתית לבחינת נסיבות אלה:

"כלל הוא כי כתב אישום שתוקן מכוח הסדר טיעון קובע את התשתית העובדתית והנסיבתית אשר תהווה בסיס לגזר הדין."
(ע"פ 5057/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 25 (28.12.2022); ע"פ 677/14 דני דנקנר נ' מדינת ישראל, פסקה מב' (6.08.2014)).

כמו כן, טיעוני המתלונן לגבי נזקים נפשיים ואובדן השתכרות שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע, לא בוסס בראיות. בנוסף, לצד חומרת נסיבות ביצוע העבירה, יש להתחשב ולתת משקל ממשי לקולה לכך שלא יוחסו לנאשם עבירות איומים או החזקת סכין במהלך האירוע.

11. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במרבית המקרים מוגשים כתבי אישום בגין עבירת חבלה במזיד לרכב כעבירה הנלווית לעבירה עיקרית, בדרך כלל לעבירת רכוש כגון התפרצות לרכב או גניבת רכב. אופי נסיבות ביצוע העבירה, הוא בעל משקל רב לבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים וכן להלימת סוג העונש ומידתו. ניתן להצביע על מקרים מסוימים בהם חבלה ברכב בוצעה על רקע שאינו חלק מעבירות רכוש כלפי רכב, דוגמת האירוע הנדון. באותם מקרים נקבעו מתחמי ענישה מקלים, שהרף הנמוך בהם הוא מאסר מותנה:

(-) רע"פ 1931/15 אדריאן אברהם מויססקו נ' מדינת ישראל (26.3.2015) -

הנאשם הורשע בכך שירד מאופנועו בעת עצירה ברמזור אדום, ופגע במזיד ברכבו של המתלונן שנהג בסמוך אליו בכך שניפץ את חלון רכבו הימני באמצעות קסדה. כתוצאה מניפוץ החלון נפצע המתלונן בשפתו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר על תנאי בצירוף פיצוי כספי, לבין 4 חודשי מאסר בפועל בצירוף רכיבי ענישה נוספים, והטיל על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ, קנס ופיצוי. ערעור שהוגש נדחה.

(-) רע"פ 7224/14 משה פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014) - הנאשם

הורשע בגין עבירות גניבה וכן שלושה אישומים שונים אשר בכל אחד מהם גרם נזק לרכב שכניו בכך שניקב את צמיגי הרכבים. בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה לגבי האישומים בהם גרם הנאשם לחבלה לכלי רכב נע בין מאסר מותנה לשמונה חודשי מאסר, והטיל על הנאשם מאסר על תנאי, של"צ, קנס ופיצוי. ערעור שהוגש נדחה.

הצדדים הציגו מקרים שנסיבותיהם שונות, לקולה ולחומרה: ב"כ הנאשם הציג מקרים של חבלה ברכב אשר הסתיימו בהליך של הסדר מותנה, בגין עבירה קלה יותר של היזק לרכוש, אולם מקרים אלה אינם עוסקים בנסיבות הדומות לצירוף הנסיבות המחמירות המתקיימות במקרה הנדון, דוגמת הרקע של שימוש בדרך ונוכחות המתלונן ברכבו בעת ביצוע העבירה; אף פסק הדין שהציג ב"כ המאשימה, בו בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של נאשם ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, דן במקרה בו הנאשם השליך בקבוק זכוכית וניפץ את חלון הרכב של המתלוננים, שפך על מושב הרכב ניירות ושאריות "מנגל", הצית אש וכתוצאה מכך החל הרכב לבעור והאש אחזה במושבים, בגג הרכב ובחלקים נוספים. האש כובתה באמצעות מערכת המתזים האוטומטית בבניין. נסיבות אלה, העשויות לבסס עבירת הצתה של רכב, מסתיימות בדרך כלל במאסר ממושך ואין ללמוד מהן על המקרה הנדון (ראו: עפ"ג 31852-10-24 רומן שגל נ' מדינת ישראל (16.1.2025)).

יש לציין כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין

מדיניות הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.10.2016)).

12. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, תוך בחינת הדברים בהתאם לעיקרון ההלימה, אני קובע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לצד של"צ ועד 10 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. במסגרת הענישה הנלווית, לנוכח אופי העבירה ונסיבות ביצועה, אני מוצא כי יש להטיל פיצוי לטובת המתלון. לגבי גובה הפיצוי במסגרת ההליך הפלילי, אין מדובר בפיצוי שנועד לפצות על מלוא הנזק שנגרם אלא פיצוי ראשוני בלבד.

העונש המתאים

13. הנאשם יליד 1994, ללא הרשעות קודמות וללא כל הסתבכות עם החוק מאז ביצוע העבירה. הנאשם קיבל אחריות על ביצוע העבירה, הביע חרטה כנה על מעשיו והשתלב באופן מיטבי בהליך טיפולי. בנסיבות המקרה, אני מוצא כי יש לקבל את הערכתו המקצועית, המבוססת ומנומקת היטב של שירות המבחן, לגבי הפחתת הסיכון הנשקף מצד הנאשם; אופן השתלבותו בהליך הטיפולי; הבנתו את חומרת מעשיו והפנמתו את הפסול שבהם. בנוסף, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן המשתלבת אף עם מתחם הענישה שנקבע במקרה זה.

לפיכך, החלטתי למקם את הנאשם בתחתית מתחם הענישה, ולהטיל עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 3 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 200 שעות, זאת בהתאם לתכנית שערך שירות המבחן, במסגרת החברה לתרבות וספורט בבת ים.

ג. צו מבחן למשך שנה.

בית המשפט מבהיר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בצו השל"צ או בצו המבחן, יכול והדין בעניינו יתחדש והוא יענש ענישה נוספת.

ד. פיצוי למתלון בסך 3,000 ₪.

פרטי המתלון ימסרו למזכירות על ידי המאשימה תוך 7 ימים.

הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים שווים, החל מיום 1.3.25 ומידי חודש בחודשו.

ניתן לשלם את הפיצוי החל מעוד שלושה ימים באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי:** באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il או דרך מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) בטלפונים *35592, 073-2055000.
- **במזומן:** בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ניתן צו להשמדת האולר. בנוסף, ניתן צו כללי למוצגים, אשר יושבו לבעליהם, ובהיעדר בעלים יחולטו או יושמדו בהתאם לשיקול דעת קצין משטרה.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיק מעצר הקשור אליו, הפיצוי יקוזז ממנו, והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשם, והכל בהיעדר מניעה על פי הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך ארבעים וחמישה ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ה, 22 ינואר 2025, במעמד הצדדים.